

ikke. Hvis Kystkommissionerne komme til det Resultat, at Ejerne bør have Lov til at benytte deres Materialier, hvorfor saa her i Loven bestemme, at de ikke maa gøre det? Jeg fastholder altsaa, at der her bør være Frihed. For saa vidt det offentlige Vel ikke kræver Indskrænkninger, er der for Kystkommissionerne ingen Anledning til at forbyde Ejeren at benytte sin Ejendom, som han vil. Jeg kan vedblivende ikke forstaa, hvorfor man ikke her kan give Kystkommissionerne Ret til at opstille de tre Alternativer, som af mig ere nævnte: fuldstændigt Forbud, delvis Forbud eller Frihed for Ejeren til at benytte Materialierne, som han vil. Den Del af hans Ejendom, hvor disse Materialier ligge, tilhører ham dog fuldt saa vel som den øvrige Del af Ejendommen.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Hage: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Eftergivelse af Fattighjælp ydet inden Kong Christian den Niendes Død.

(Forslaget findes i Tillæg C.).

Sagen sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg):

Dette Lovforslag er fremkommet i det andet Ting ved privat Initiativ og gaar ud paa at tillade Kommunerne at eftergive al Fattighjælp ydet indtil den 29. Januar 1906, uanset Bestemmelsen i § 35 i Loven om det offentlige Fattigvæsen. Saaledes som Forslaget foreligger her, er det ændret paa Foranledning af mig ved et Forslag til en anden Affattelse, som jeg stillede i det andet Ting for at hindre, at Forslaget skulde afstedkomme nogen Uklarhed med Hensyn til Forstaaelsen af § 35. Jeg kan

anbefale Forslaget, som det her foreligger, som et Led i de humane Foranstaltninger, der knytte sig til Tronskiftet, og hvorved man tillige har ønsket at hædre Mindet om den afdøde Konge.

Madsen-Mygdal: Dette Forslag er fremkommet i det andet Ting ved privat Initiativ, ganske vist i en umulig Form, idet det nemlig talte om „Betingelserne“ i § 35, sidste Stykke, i Fattigloven af 9. April 1891. Men dette Stykke indeholder kun een Linie, der lyder saaledes: „Eftergivelse kan finde Sted, naar den paagældende ikke har nydt Fattighjælp i det sidste Aar“. Der findes altsaa kun een Bestemmelse, og man kan ikke tale om Betingelser. Efter at den højtærede Indenrigsminister imidlertid har sørget for, at Forslaget er kommet til at foreligge i en rigtig Form, skal jeg sige, at Forslaget i og for sig er smukt og human, og jeg skal meget gerne anbefale det.

Sonne: Ogsaa jeg ønsker paa mit Partis Vegne at anbefale det foreliggende lille Lovforslag. Det er jo bygget paa den smukke Tanke ogsaa at hædre vor afdøde Konges Minde derved, at der gives Kommunalraadene Midler i Hænde til paa en fyldigere Maade, end Fattiglovens § 35 tillader, at slette Skyldbrevet for dem, der under Kampen for Udkommet have set sig foranledigede til at søge Fattigvæsenets Hjælp. Som af den højtærede Indenrigsminister udtalt, indgaar Lovforslaget som et harmonisk Led i de humane Foranstaltninger, hvortil Kongens Død og Tronskiftet have givet Anledning. Under disse Omstændigheder kan ogsaa mit Parti yde Forslaget sin Tilslutning.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden særlig Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Anmeldelsespligt for Læger angaaende Ulykkestilfælde, der indtræffe i Landbrug og Skovbrug m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.).

Sagen sattes til Forhandling.